

οί πολιτικοί, αλλά μετά προγράμματος τῶν ἀρχῶν σας ἐν-
υπογράφου, διὰ νὰ ἔχωμεν ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ σας κάποια
ἐγγύησιν καὶ διὰ νὰ σὰς στεφανώσωμεν, ἐν περιπτώσει πραγ-
ματοποιήσεως τῶν λόγων σας καὶ ἡμεῖς οἱ ἐργάται τοῦ
λαοῦ ἀπὸ καρδίας μὲ στεφάνους ἐκ ἀφ᾽ ἑνὸς ἀληθεῖς καὶ οὐχὶ
μὲ τεχνιτοὺς, ὡς κάμουν ψευδεπιδεικτικῶς εἰς τοὺς νεκροὺς
σήμερον ἄλλως, ἂν μᾶς ἀπατήσετε, θὰ σὰς θέσωμεν τὴν
γαῖδουροκεφάλαν ἐπὶ τοῦ στήθους πρὸς παραδειγματισμὸν
τῶν διαδόχων.

Ἀρχοῦσι πλέον τὰ δάκρυα τῆς φώκης. Μᾶς γνωρίζετε
καὶ σὰς γνωρίζομεν.

Ναί! τὸ μαχαίρι ἔφθασεν εἰς τὰ κόκκαλα πλέον — τὸ
ἐρύθημα διὰ τὸν καθημερινὸν ἐμπαιγμὸν, ὃν μᾶς κάμνετε
ὅλοι ἀλληλοδιαδόχως ἀνῆλθε μέχρι τῶν φλεγομένων πα-
ρειῶν μας καὶ — ἡ ἀγανάκτησις, ἐτοίμη νὰ ἐκραγῇ, ἡ ἀπελ-
πισία, ἡ ὑπόγνωσις ἐξωγραφίσθησαν εἰς τὴν ἔκφρασιν τοῦ
προσώπου τῶν πολιτῶν, διότι ἀπὸ τοῦ μεγαλειτέρου μέχρι
τοῦ κατωτέρου ὑπαλλήλου, ἐξ ἐκείνων οὐς τρέφει, ἐνδύει
καὶ μισθοδοτεῖ ὁ λαὸς, οὐδεὶς σχεδὸν πράττει τὸ καθήκον
του καὶ ὡς ἐκ τούτου κατέστημεν ἀληθῶς πρότυπον.

Λοιπὸν, φίλτατοι ἀνθυπουργικοί, θέλετε τὴν ἐξουσίαν;
μεταμελήθητε καὶ ἀκούσατε τὴν σωσίβιον, ἣν ἀφίνομεν φω-
νὴν, διότι ναὶ μὲν ἡ παρούσα κυβέρνησις κατέπεσεν, ἐνεκα
τῆς διαγωγῆς της, εἰς τὴν κοινὴν συνειδήσιν, ἀλλ' ἐὰν ἐξε-
τάσῃτε καλῶς, ἐὰν ἐρωτήσῃτε σεαυτοὺς ἀκόμη, θὰ ἀναγνω-
ρίσῃτε καὶ σεῖς, ὅτι δὲν εἴσθε ὀλιγώτερον πεσμένοι· ὁ δὲ
τόπος σήμερον ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην πολιτικῶν πονούν-
των, καὶ οὐχὶ ὑπουργομανῶν ψευδοποσχομένων πάντοτε
ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας.

Χαίρετε, καὶ εἴθε ὁ ἄγγελος νὰ σὰς φωτίσῃ καὶ κυρίως
νὰ σὰς προφυλάξῃ ἀπὸ τὸν διάβολον.

Φαλῆς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ βουλὴ λέγεται συγκαλουμένη ἡ τὴν 17ην Ὀκτωβρίου
ἡμέραν Δευτέραν, ἡ τὴν 20ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Πέμπτην,
πάντοτε ὅμως πρὸ τῆς 23ῆς Ὀκτωβρίου, Κυριακῆς ἐκλογικῆς
διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῆς κενωθείσης βουλευτικῆς ἑδρας.

Περιμένεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέρας ἡ δόλιξις τοῦ κ. Σκου-
ζέ ὡς ἀντιπολιτευομένου, διὰ ν' ἀποφασίσουν τί σκοπεύουν
νὰ κάμουν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταὶ Ἀττικῆς. Ἴσως
ὅμως γίνῃ καὶ νέα σκέψις τοῦ ἐν λόγῳ βουλευτοῦ περὶ τοῦ
πρακτέου, διότι τὰ πράγματα πολὺ ἐμπερδεύθησαν. Ὅπως
δήποτε μετὰ δύο τρεῖς ἡμέρας θὰ ὦμεν εἰς θέσιν νὰ ἀναγγεί-
λωμεν κατηγορηματικώτερα.

Ἐχομεν καὶ ἐπίσημον ἐπικύρωσιν τῆς διαψεύσεως, ἣν ἐ-
κάμνομεν ἐν τοῖς περὶ στρατοῦ ἄρθροις ἡμῶν τοῦ ἡμιεπιστή-
μου ἄρθρου τῆς «Ὡρας», δι' ὅσα ἔλεγε περὶ τῆς ἀποκλει-
στικῆς ἀφιερώσεως τεχνικῶν ὅπλων εἰς μόνον τὰ γυμνάσια,
μὴ ἀπασχολουμένων ἐπομένως ἐπὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ κρά-
τους. Τὸ Φρουραρχεῖον λοιπὸν, τῇ διαταγῇ του, ἀνέθεσε τὴν
ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν εἰς τὸ 3ον Μηχανικὸν τάγμα (πρὸ
αὐτοῦ ὑπηρετεῖ τὸ α.) καὶ εἰς δὲν ξέσμεν ποῖον τοῦ πυρο-
βολικοῦ. Ἐχει δίκαιον λοιπὸν ἡ δὲν ἔχει ἡ καλλιτέχνης μο-
λυβδὶς τοῦ φίλου Ἀσμοδαίου, σχηματίζουσα τὸν κ. πρωθυ-
ποργὸν τρισυπόστητον, ὡς μερικαὶ σφραγίδαι Δῆμων, ὧν

τὸ ἐν τεμάχιον δυσπιστεῖ πρὸς τὸ ἄλλο, καὶ ἐπὶ τοῦ κ. πρω-
θυπουργοῦ ὁ εἰς Τρικούπης διαψεύδει τὸν ἄλλον.

Che ὄχι μόνον καθ' ὅλης τῆς ἐκλογῆς ὑπάρχουν ἐνστάσεις
ἐν γένει, ἀλλὰ καὶ εἰδικῶς ὑπάρχουν ἐνστάσεις ἐναντίον τοῦ
κ. Φιλήμονος, σταλεῖσαι ἐκ Βερολίνου. Ὁ ἐπιστέλλων δὲν
εἶνε ὁ Βίσμαρκ.

Τὰ τῆς Θεσσαλονίκης εἰς φρικτὸν σημείον. Δεσποτικοὶ
καὶ ἀντιδεσποτικοὶ παρέδωσαν τὰ σχολεῖα τῶν αὐταῖς χερ-
σὶν εἰς τοὺς Τούρκους. Ἦδη διωρίσθη διαιτητὴς ὁ ἐκ τῶν
μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Χαμδὴ βέης ὅστις ἤρ-
χισε νὰ ἐξετάζῃ τὰ διπλώματα καὶ τὴν καταγωγὴν τῶν
Καθηγητῶν καὶ νὰ θέλῃ ν' ἀποκλείῃ ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν
πάντα μὴ ραγιαῖν, καὶ νὰ θεωρῇ ὡς δυναμένους νὰ ἀναμι-
χθῶσιν εἰς τὰ κοινοτικά μόνον τοὺς πληρόντας φόρον 200
γρόσια. Οἱ ἀντιδεσποτικοὶ κτυποῦν τώρα τὸ κεφάλι τους,
ἀλλὰ κατόπιν ἐορτῆς, ὃ ἐστὶ κατόπιν **προδοσίας**.

Πρὶν ἀκόμη φύγῃ καλὰ καλὰ τὸ καλοκαίρι, ὡς ἀνυπόμονοι
δανεισταὶ ποιοῦντες χρῆσιν ἐκτελεστοῦ, ἤλθον νὰ τὸ ἐξώσω-
σι τὰ κάστανά καὶ τὸ σαλέπι. Ἡ ἐθωνὴ κραυγὴ τοῦ σαλε-
πτιζῆ ἐνοῦται δυσαρμόνως πρὸς τὰ τερετίσματα τῶν τελευ-
ταίων χελιδόνων καὶ τὰ κάστανά παρουσιάζονται ζεστά ζε-
στά ἐν τινὶ γωνίᾳ πρὸ τῶν δειλινῶν περιπάτων μας, πρὸ τοῦ
παύσωμεν νὰ ἀπομάττωμεν ἀπὸ τοῦ μετώπου τὸν ἰδρώτά
μας. Τί βία πάλιν αὐτῇ, ἐναντίον τῶν κανόνων τῆς τέχνης,
εἰς τοὺς ὁπίους καὶ αὐτὰ τὰ κάστανά καὶ τὸ σαλέπι ὀφεί-
λουν νὰ ὑποβάλλωνται, διὰ νὰ ἦνε ποθητά.

Ἐκ **Πατρῶν**. Ἀτμόπλοιοι ἀγγλικὸν Roxana παρέ-
λαβε διὰ Λονδίνον κιβώτια 15,944 καὶ βαρέλια 552 στα-
φιδοκάρπου ἐκ λιτρῶν 1477,198.

Ἀτμόπλοιοι ἀγγλικὸν *Barcelōna* παρέλαβε διὰ Λονδί-
νον κιβώτια 1760 καὶ βαρέλια 5124 σταφιδοκαρποῦ λι-
τρῶν 1,525,476.

Εἰς τὰ ἐκτρωτικά καὶ ἐξαμβλωματικά δυστυχῶς αἱ Ἑλ-
ληνίδες εἶνε σοφαί· ἀλλὰ ἰδοὺ ὅτι ἀρχίζει καὶ ἡ τεκνοφορικὴ
σοφία. Οὕτω χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἡ ἀνδρία Εὐαγγελία Λι-
ληγεννὴ αἰσθανθεῖσα ὠδίναν τοῦ καρποῦ τῆς ἀμαρτίας της
μεταβάσα εἰς τὸν ἀπόπατον τοῦ σπητιοῦ της, κατὰ τὰ Πι-
θαράτικα, ἔτεκε φρικτῶς — ἐντὸς τοῦ ἀποπάτου, τὸ δὲ νεογέν-
νητον ἔρριπεν ἐντὸς τῆς ὁπῆς. Οἱ γόοι ἐν τούτοις τοῦ βρέφους
ἀπὸ τῆς μιᾶς Κολάσεως — τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς — ρηφθέν-
τος εἰς ἄλλην Κόλασιν ἐξήγειραν τὴν προσοχὴν τῶν γειτό-
νων. οἵτινες καὶ σπεύσαντες μετ' ἀγωνίαν ἡμισείας ὥρας κα-
τόρθωσαν ν' ἀποσπᾶσιν τὸ νεογόνον, ζῶν εὐτυχῶς καὶ ἀνα-
πληροῦντες μητρικὰ χρέη νὰ τὸ περιποιηθοῦν καὶ νὰ τὸ γα-
λουχῇσιν ἀκόμη. Πολλὴν εὐσπλαγγίαν ἰδίως ἐδειξεν ἡ ἐκ
Κρήτης Μαῖα Βασιλικὴ Ἀγγελικὴ. Βαπτισθὲν δὲ ἀμέσως
καὶ μετονομασθὲν Ἀναστάσιος στέλλεται εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον
τὸ ἐκ θαύματος σωθὲν παιδίον.

Προσοχὴ εἰς τὰ ἤθη μας! Χθὲς κατὰ τὴν ἀνώνυμον ὁδὸν
τὴν ἐνώνουσαν τὸν δρόμον τοῦ Σταδίου μετὰ τὴν τοῦ Αἰόλου
ἐρωτύλου τις δεκαεπταετὴς δροσερὸν ἀπέθηκε φίλημα ἐπὶ
τῶν ἡδυχρόμων παρειῶν παχουλῆς τιнос δούλας, ἀνθ' οὗ ἡ

σκληρά! δεινόν κόλαφον κατέφερε κατά του φιλήσαντος εἰς μυριάδας τεμαχίων κατασυντρίψαντα τὰ γυαλιά του, καὶ ἐλαφρῶς πληγωθέντα ἐκ τῶν θρυμμάτων. Καὶ τὸ γεγονός; δὲν θά ἰλαρύνῃ φεῖ! τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δελτίου, διότι δὲν ἐπεφάνη ἐκεῖ που ἡ ἐρυθρὰ τοῦ κλητῆρος στολή.

Νὰ καὶ ἄλλο ἡθογραφικὸν χρονικόν! Αἱ Μαντὰμ Ἀνζέλ ἤρχισαν συχνάζουσαι καὶ εἰς τὰ ξενοδοχεῖα ὅχι ὅπου οἱ μεσίται συχνάζουν, ἀλλὰ καὶ ὅπου οἱ φοιτηταί. Οὕτως χθὲς εἶδαμεν μίαν ταιαύτην εἰς τὸ ἐν Νεαπόλει ξενοδοχεῖον τοῦ προκατακλυσμιαίου καὶ πατριαρχικοῦ κ. Εὐδην, τοῦ θερμοῦ τούτου λάτρεως τοῦ μακαρίτου Βουλγαρῶς, νὰ τὸν ἤξευρε δηλαδὴ καὶ νὰ διαλέξῃ τοῦ συντηρητικωτέρου ξενοδόχου τὴν αὐλήν. Τί νὰ εἴπωμεν εἰς τὴν νέαν αὐτὴν ἡθολογίαν; Νὰ τὴν στιγματίσωμεν; Νὰ τὴν παραδεχθῶμεν ὡς ἐξημερωτικὴν τῶν ἡθῶν; Νὰ ζητήσωμεν βοήθειαν ἀπὸ τὸν Κοσσανάκον καὶ τὸν Δαυαλᾶν ἢ βοήθειαν ἀπὸ τὸν Καμπούρογλου τῆς Νέας Ἐφημερίδος μὴν τύχη στάξῃ καὶ βρέξῃ; Καὶ ἡμεῖς ἐσαστίσσαμεν καὶ δὲν ξεύρομεν τί νὰ πούμε καὶ τί νὰ συμβουλευώμεν. Ἀλλὰ εἰς τὰς τόσας βρώμας τοῦ ξενοδοχείου νὰ ἐπιπροστίθενται καὶ αὐταῖς ἡ βρώμαις, δεινόν τὸ πρᾶγμα!

Ἐξεδόθη ἡ Ἐπετηρὶς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1882—1883 περιέχουσα εἰς σελίδας 155 γενικὴν καὶ ὅσον ἐνεστὶν ἀκριβὴ εἰκόνα τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας καὶ κινήσεως, τελειότερα καὶ περιεκτικωτέρα τῶν προγενεστέρων ἐτῶν, ὑπὸ τὴν ἀγρυπνοτέραν καὶ εὐτυχεστέραν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μανσόλα. Ἐξ αὐτῆς πληροφοροῦμεθα ὅτι τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἐν ὅλῳ ἀνέρχονται εἰς 313. Κατ' ἐπαρχίας, διαιρουμένων τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων, τὰ πλεῖστα ἀριθμεῖ ὁ Βόλος, 9 τὸν ἀριθμόν. Ἐν ἀρχῇ τοῦ βι-

βλίου προτάσσονται χρονολογικὰ τῶν Γενικῶν διευθυντῶν τῶν ταχυδρομείων ἀπὸ τοῦ 1829, ἀνερχομένων ἀπάντων εἰς 8. Παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἡ ἐπὶ τῶν θέσεων τῶν διάρκεια τῶν διευθυντῶν ἦτο μακρὰ, μὴ ὑποκύπτουσα τόσον εὐκόλως εἰς μεταβολάς, ὅπως ἐσχάτως. Ὁ μακρυχρονιώτερος τῶν διευθυντῶν εἶνε ὁ μακαρίτης Λεονάρδος, βασιλεύσας ἀπὸ τοῦ 1855 μέχρι τοῦ 1877. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ πρόδος τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας δὲν συνεβάδιζε πρὸς τὸ ἔμμενον τῶν διευθυντῶν ἀπεναντίας ἐπὶ τοῦ πολυχρονιωτέρου παρατηρεῖται ἡ ἀτυχεστέρα περίοδος τῶν ταχυδρομικῶν μας, ὥστε νὰ εὐχόμεθα ἤδη εἰς τὸν κ. Μανσόλαν νὰ μείνῃ ὀλίγον διὰ νὰ κάμῃ πολλὰ.

Ὁ κ. Ρήγας Νικολαΐδης δημοσιεύει τὸν ἐναρκτήριον λόγον τοῦ «Περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς σημερινῆς φυσιολογίας τοῦ τὸν ὁποῖον ὡς ὑφυγητῆς τοῦ μαθήματος τούτου ἀνέγνω. Ὁ κ. Νικολαΐδης μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας ἀναγράφει τὰς προόδους τῆς φυσιολογίας, ἀφ' ὅτου ἡ πειραματικὴ μέθοδος εἰσῆλθῃ εἰς τὴν ἔρευναν τῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν. Ἀξιοσημείωτος εἶνε ἡ ἐν τέλει τοῦ λόγου ἐξέτασις περὶ τοῦ διοργανισμοῦ καὶ τῆς ἐργασίας τῶν ἐν Γερμανίᾳ φυσιολογικῶν ἰνστιτούτων, ἐμμέσως οὕτως ὑποδεικνυμένης τῆς οἰκτρᾶς παρ' ἡμῖν καταστάσεως τῶν τοιούτου εἶδους ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων, ἑλλειπεστάτων, ἄνευ τῶν καταλλήλων ὀργάνων καὶ διαργανώσεων, ὅποια ἀπαιτοῦνται πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἐκμάθησιν τῆς ἐπιστήμης. Τί ὠφελοῦν οἱ διδάσκοντες, ὅταν διδασκαλία δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ τμημάτων καὶ πειραμάτων, καὶ τῶν τοιούτων;

Χθὲς περὶ τὴν 8 ὥραν μ. μ. ἔξωθεν τοῦ παντοπωλείου τοῦ Ἀντωνίου Χαντζαράκη, κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀ-

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάνου.

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 573)

Εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου ὁ πελάτης μου δὲν ἔχει παρὰ ἓν μόνον ἐλάττωμα: τὸ ὄνομά του, τὸ ὁποῖον γράφεται ὅλον μαζὶ χωρὶς ἀπόστροφον. Ἀλλ' ἂν ἀναζητήσῃ κανεὶς καλὰ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς οἰκογενείας, ποῖός ἔξερει; Ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως οἱ ἄνθρωποι ἀνემιγνύοντο μεταξύ τῶν καὶ ἴσως συνέβη τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὰ γράμματα.

— Ἄς ἀφήσῃ τὸ ὄνομά του, ὅπως εἶνε, εἶπε μελαγχολικῶς ἡ μαρκησία. Τὸ φέρει ὡς τίμιος ἄνθρωπος καὶ εἰς τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ζῶμεν, αὐτὸ ἀρκεῖ. Παρατηρήσατε τὸν δούκα

τοῦ Βλιγνύ, ὅστις ἀπομακρύνεται τῆς Κλαίρης, ἅμα ἔγεινε πτωχὴ, ἔπετα κυττάζτε τὸν κύριον Δερβλάυ, ὅστις ζητεῖ τὴν χεῖρα μιᾶς χωρὶς περιουσίαν κόρης καὶ πέτε μου, ποῖος μεταξὺ τῶν δύο εἶνε ὁ εὐγενής!

— Κυρία, ὁ κ. Δερβλάυ θὰ ἦτο πολὺ εὐτυχὴς ἂν σὰς ἤκουε.

— Μὴ τοῦ ἐπαναλάβῃτε τίποτε ἀφ' ὅτι σὰς εἶπα, διέκοψεν ἡ μαρκησία, ἡ δεσποινὶς Μπωλιε δὲν ἔμπορεῖ νὰ δεχθῇ γενναιοδωρίαν ἀπὸ κανένα. Καὶ εἶνε πιθανόν μὲ τὸν χαρακτῆρα ποῦ ἔχει, ὅτι θὰ πεθάνῃ κόρη. Εἶθε δὲ φίλε μου, ἡ διπλὴ δυστυχία, ἥτις τὴν ἐπληξέ νὰ μὴ τὴν φονεύσῃ.

Ὁ συμβολαιογράφος ἔμεινεν ἄφωνος ἐπὶ τινὰς στιγμὰς. Μετ' ὀλίγον ὅμως μὴ κατορθῶν νὰ ἀποκρύψῃ τὴν συγκίνησιν του, ἥτις ἐδίδε τρομώδη χαρακτῆρα εἰς τὴν φωνὴν του, εἶπε:

— Ὅ,τι καὶ ἂν συμβῇ, κυρία Μαρκησία, μὴ λησμονεῖτε ὅτι ὁ κ. Δερβλάυ θὰ ἦτο ὁ εὐτυχέστερος τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν τοῦ ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ ἐλπίζῃ. Θὰ περιμείνῃ, διότι αὐτὸς δὲν εἶνε ἐξ ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ καρδιά ἀλλάζει εἰς ὀλίγα δευτερόλεπτα. Διαβλέπω εἰς ὅλα αὐτὰ πολλὰς λύπας δι' ὅλους μας, διότι ἐπιτρέπετε βέβαια, εἰς ἓνα γνηρίον τῆς οἰκογενείας σας ὑπηρετήν, ὁποῖος εἶμαι ἐγὼ, νὰ συγκαταριθμῇται μεταξύ ἐκείνων, οἵτινες εἶνε προωρισμένοι νὰ ὑποφέρωσι ἀπὸ τὰς δυστυχίας σας. Γώρα, ἐὰν μοῦ ἐπετρέπετο νὰ δώσω μίαν συμβουλήν, θὰ σὰς παρεκάλουν νὰ μὴ εἰπῇτε τί-

ρείου Πάγου, μετά προηγουμένην ξριδα ὁ Β. Γ. Λούκας κρεο-
πώλης ἐπυροβόλησε δις διὰ πιστολίου κατὰ τοῦ Β. Λου-
καντζίκου, γεωργοκτηματίου, ἀνεπιτυχῶς καὶ ἐτράπη εἰς
φυγὴν, μὴ συλληφθεὶς.

Ἀπὸ τὴν σήμερον ἤρχισεν ἡ μετακόμισις τοῦ ὑπουργείου
τῆς δικαιοσύνης εἰς τὴν ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξω-
τερικῶν οἰκίαν Νέγρη.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Ἐν πρώτοις συνειθισμένοι ὅπως εἴμεθα νὰ εὐχαριστού-
μεθα μὲ τὰ ὀλίγα, πάντοτε, τὰ σχετικῶς καλὰ, τὰ ἀρνη-
τικῶς εὐάρεστα, ὀφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν γενικὴν ἡ-
μῶν εὐχαρίστησιν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς προχθεσινῆς
ἐκλογῆς. Ἐκτὸς τριῶν τεσσάρων ἐξαιρέσεων, οἱ ἐκλεχθέντες
σύμβουλοι εἶνε πολῖται εἰς οὓς δύναται τις νὰ ἐμπιστευθῇ
μὲ ἥρεμον συνείδησιν τὰς τύχας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Με-
ρικῶς δὲ εὐπρέστησεν ἡμᾶς ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Τιμολέοντος
Φιλήμονος διὰ τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἀξίαν καὶ ὅχι διὰ
τὴν πολιτείαν αὐτοῦ ὡς προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβου-
λίου, διότι τὴν ἀντιπολίτευσίν του κατὰ τοῦ Δημάρχου ἐ-
περίμενε νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῇ ὡς ἐκλογικὴν ἐκστρατείαν,
καὶ τοῦ κ. Ἰωσήφ Γκινάκα ὅστις, καθ' ὅλην τὴν δημαρχι-
κὴν περίοδον ἐξεδήλωσεν ἀληθῆ ἀνεξαρτησίαν χαρακτῆρος
καὶ πολλὴν ὑπὲρ τοῦ Δήμου μέριμναν.

Ἄλλ' ἡ ἔννοια τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως,
ἣν ἐδωσαν εἰς τὴν ἐκλογὴν, ποίαν ἔννοιαν δύναται νὰ ἔχῃ;
Καλὰ, τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ δημάρχου ἀπέτυχεν· πρῶτον τὸ
ψηφοδέλτιον τοῦ δημάρχου περιεῖχεν εἰκοσιπέντε ὑποψηφίους
συμβούλους καὶ δὲν ζεύρομεν πόσους παρέδρους· δὲν μπο-

ροῦσε λοιπὸν παρὰ ν' ἀποτύχη. Ἐπειτα, νομίζετε ὅτι ἐγίνε
συστηματικὴ διανομὴ καὶ ὑποστήριξις τοῦ ψηφοδελτίου ἐκ
μέρους τοῦ δημάρχου; Εἴθε τοσὸν ἀφαιρῶντες ὥστε νὰ φαί-
νεται ὅτι δημάρχος, πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἐκλεχθεὶς διὰ
τοιαύτης πλειοψηφίας, ἂν ἤθελε δὲν θὰ ἐπετύγγανε νὰ ἐκ-
λέξουν οἱ φίλοι τοῦ οὗ αὐτοῦ ἤθελε συμβούλους, ἂν ὅχι
ὄλους, ἀλλὰ τοὺς πλείστους; ἀφοῦ ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ὑπο-
ψηφίων συμβούλων τὰ δύο τρίτα ἦσαν φίλοι τοῦ; Καὶ ἀφοῦ
εἰς τὴν πρώτην ἐκλογὴν τὸ δημαρχικὸν ψηφοδέλτιον περι-
εῖχεν **ἐβδομήκοντα** ὑποψηφίους; Πῶς θὰ κατεδίωκε λοι-
πὸν τοὺς φίλους τοῦ διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ φανατικούς ἐναντίον
τῶν ἄλλων; Οἱ δὲ περὶ τὰ ἐκλογικὰ ἔμπειροι γνωρίζουν
ὅτι ὑποστήριξις ἀπὸ ὑποστήριξιν διαφέρει. Ἡ δὲ ὑποστή-
ριξις, ἣν ὁ κ. Σούτσος καὶ ὁ κ. Ράλλης παρέσχον εἰς τοὺς
φίλους τῶν ἡτο ὑποστήριξις νεκρά. Ἐκεῖνοι δὲ ἐπέτυχον,
ὅσοι ἔτρεξαν, ὅσοι ἐνήργησαν, ὅσοι ἐλύσασαν, ὅσοι ἐδιακό-
νευσαν, ὅσοι ἐδώροδόκησαν, ὅσοι ἐκέρασαν, ὅσοι ἐσπρωξαν εἰς
τὰς κάλπας τοὺς ἐκλογεῖς. Ἐδόθησαν βεβαίως καὶ ψῆφοι
ἀγναί, ψῆφοι ἐκλεκτικοί. Ἄλλ' ἂν τοιαῦτα ψῆφοι ἀποφασί-
ζουν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος, πρῶτος σύμβουλος θὰ ἐξελέ-
γετο ὁ διευθυντὴς τοῦ *Μη Χάρεσαι*, ὅστις ὅχι μόνον οὐδε-
νὸς ἐζήτησε τὴν ψῆφον, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς λαλήσαντας
αὐτῷ περὶ τούτου ἀπεθάρρυνε. Διὰ τὴν ὁμῶς δὲν παρητήθη;
Διότι ὅσον τὸ δυνατόν σπανίως θέλει νὰ βλέπῃ τὴν ὑπογρα-
φὴν τοῦ εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἀπὸ τί δὲ θὰ παρητεῖτο; ἀπὸ
κανὲν Στέμμα; Θὰ εἴπωσι: δὲν συμπεριελήφθη καὶ αὐτὸς
εἰς τὸ δελτίον; Μάλιστα, ἀλλὰ σὰς εἶπομεν ὅτι τὸ δελ-
τίον δὲν διενεμήθη. Ὁ ἴδιος δημάρχος τὴν προτεραίαν πα-
ραδεχθεὶς αὐτὸ τὴν ἐπιούσαν μετεμελήθη. Δὲν τὸν ὑπεστή-
ριξεν ὁ Ράλλης; Ὁμίλησε καὶ αὐτὸς εἰς ὅσους πῆγαν τὸ
Σάββατον καὶ τὴν παρασκευὴν καὶ τὸν ἐπεσκέφθησαν. Πόσοι
δὲ ἦσαν οὗτοι; Εἴκοσι ἢ σαράντα.

ποτε εἰς τὴν δεσποινίδα Μπαλιέ. Ἴσως ὁ δοῦξ μεταμεληθῇ.
Ἄλλως καὶ αὐτὸ ἂν δὲν γίνῃ, πάντοτε θὰ ἦνε δυστυχὴς ἡ
δεσποινὴς Κλαίρη.

— Ἐχετε δίκιο. Εἰς τὸν υἱόν μου ὅμως πρέπει νὰ τὰ πῶ
ὅλα.

Καὶ βαδίζουσα μέχρι τῆς κλίμακος, ἡ μαρκησία δι' ἐνὸς
νεύματος ἐκάλεσε τὸν νέον μαρκήσιον, ὅστις καθήμενος ἐπὶ
τοῦ ἀνδρῆρου περιέμενε τὸ τέλος τῆς συνομιλίας· τῆς
μητρὸς του καὶ τοῦ συμβολαιογράφου.

— Ἐ! διελύθη λοιπὸν ἡ συνεδρίασις; εἶπε μετ' εὐθυ-
μίας. Ἡ μὲ θέλετε διὰ νὰ συνεδριάσω καὶ ἐγὼ μαζὶ σας;

— Πράγματι, θέλω νὰ σοῦ κάμω γνωστὰ μερικά πράγ-
ματα πολὺ σοβαρά, καὶ τὰ ὁποῖα μὲ λυποῦν πολὺ, ἀπήντη-
σε μὲ γλυκεῖαν φωνὴν ἡ μαρκησία.

Ὁ μαρκήσιος ἔγεινε μελαγχολικὸς ἐν μιᾷ στιγμῇ καὶ
στρεφόμενος πρὸς τὴν μητέρα του.

— Περὶ τίνος πρόκειται λοιπὸν;

— Παιδί μου, ὁ κ. Μπασελίνος ἔλαβε τὴν εἰδησιν τῆς
ὀριστικῆς ἐκδικήσεως τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ δίκης.

— Ἀπὸ τὸν πληρεξούσιόν μας;

— Ναί.

Ὁ Ὀκτάβιος ἐπλησίασε τὴν μαρκησίαν καὶ λαμβάνων
τὴν χεῖρά της.

— Καὶ τὴν ἐχάσαμε;

Ἡ μαρκησία ἐκπληκτος, βλέπουσα μὲ ποίαν ψυχραιμίαν

ὁ μαρκήσιος ἀπεδέχετο τὴν καταστρεπτικὴν ταύτην εἰδη-
σιν, παρετήρει τὸν Μπασελίνον ὡς διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ ἐξη-
γήσεις. Ἀλλὰ βλέπουσα τὸν συμβολαιογράφον ἀπαθῆ, ἐπα-
νέφερε τὰ βλέμματά της ἐπὶ τοῦ υἱοῦ της.

— Τὸ ἤξευρες λοιπὸν; ῥώτησεν ἀνετώτερον, ὡς ἂν νὰ
ἀνεκουφίσθῃ ἐκ τῆς γαληνιαίας ἀποφασιστικότητος τοῦ
μαρκησίου.

— Δὲν τὸ ἤξευρα θετικὰ, ἀπήντησεν ὁ νέος, ἀλλὰ τὸ
ἐπίστευα. Δὲν σὰς εἶπα τίποτε, ἐσεβάσθην τὰς ἰδέας σας,
ἀλλὰ ἤμην πεπεισμένος ὅτι ἡ ἐκβασίς τῆς δίκης δὲν θὰ ἦτο
ὑπὲρ ἡμῶν. Πρὸ πολλοῦ λοιπὸν εἶμαι παρεσκευασμένος διὰ
ν' ἀκούσω αὐτὴν τὴν εἰδησιν. Καὶ δὲν τὴν ἐφοβούμην παρὰ
διὰ τὴν ἀδελφὴν μου, ἡ ὁποία χάνει μέγα μέρος τῆς προι-
κός της. Ἀλλὰ ὑπάρχει ἐν ἀπλούστατον μέσον διὰ νὰ διορ-
θώσωμεν τὰ πράγματα. Θὰ τῆς δώσετε τὸ μερίδιον τὸ ὁ-
ποῖον προωρίζατε δι' ἐμέ. Ὅσοφ διὰ μένα, μὴ σὰς ἐνδιαφέ-
ρῃ, μόνος μου θὰ νικήσω ὅλας τὰς δυσκολίας.

Εἰς τοὺς πλήρεις στοργῆς καὶ εὐγενείας καρδίας τούτους
λόγους ἡ μαρκησία ἠρῶυρίασεν ἐξ ὑπερηφανίας. Καὶ στρε-
φόμενη πρὸς τὸν συμβολαιογράφον.

— Διὰ τί νὰ παραπονεθῶ, εἶπεν, ἀφοῦ ἔχω τέτοιο παιδί;
Καὶ τεινύουσα πρὸς τὸν μαρκήσιον τὰς ἀγκάλας της.

— Εἶσαι λαμπρὸ παιδί! Ἐλα νὰ σὲ φιλήσω.

— Δὲν ἔκανα κανένα μεγάλο πρᾶγμα, εἶπεν ὁ μαρκή-
σιος συγκεινιμένος, ἀγαπῶ τὴν ἀδελφὴν μου, καὶ θὰ κάμω